

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Daniely Zemanové a soudkyň Michaely Bejčkové a Barbary Pořízkové v právní věci žalobce: **T. A.**, zast. JUDr. Radkem Bechyněm, advokátem se sídlem Legerova 148, Kolín, proti žalovanému: **Krajský úřad Karlovarského kraje**, se sídlem Závodní 353/88, Karlovy Vary, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 5. 2016, čj. 1141/DS/16-3, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 30. 6. 2017, čj. 30 A 111/2016-68,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Městský úřad Cheb zamítl rozhodnutím ze dne 16. 3. 2016 žalobcovy námitky proti provedenému záznamu 12 bodů v registru řidičů podle § 123f zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu). Žalovaný jeho rozhodnutí potvrdil a zamítl odvolání žalobce rozhodnutím ze dne 17. 5. 2016, které je uvedeno v záhlaví.

[2] Proti rozhodnutí žalovaného podal žalobce ke krajskému soudu žalobu, se kterou však také nebyl úspěšný. I podle krajského soudu splňují všechny popsané specifikace přestupkových jednání požadavek dostatečného určení skutku, neboť z kombinace všech údajů uvedených na jednotlivých blocích je patrné, jakého konkrétního jednání se žalobce dopustil a kdy a kde se tak stalo. O těchto údajích zde nebyly pochybnosti, proto soud žalobu zamítl.

II. Kasační stížnost a vyjádření žalovaného

[3] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) proti rozsudku krajského soudu podal kasační stížnost, ve které namítá, že správní orgán rozhodl v rozporu se zásadou legitimního očekávání a nedostál požadavku, aby při rozhodování skutkové shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly. Správní orgány ignorovaly ustálenou praxi plynoucí nejméně ze čtyř rozhodnutí, která stěžovatel předložil v průběhu správního řízení a ze kterých jednoznačně vyplývá, že se správní orgány zabývaly kvalitou a způsobilostí jednotlivých rozhodnutí, na jejichž základě jsou zaznamenávány body. Zásada legitimního očekávání se má vykládat tak, že není třeba, aby posuzované případy měly shodný obsah, postačí, pokud je obsah podobný. Pokud má správní orgán opačný názor, než jaká je ustálená rozhodovací praxe, je nutné, aby jej řádně odůvodnil, což v této věci neučinil.

[4] Stěžovatel po celou dobu řízení namítá, že podklady, které městský úřad použil jako podklad pro záznam bodů, nebyly pro záznamy způsobilé. Konkrétně zpochybňoval pokutové bloky ze dne 28. 1. 2015, ze dne 24. 3. 2015 a ze dne 6. 2. 2016, které obsahovaly chybnou právní kvalifikaci (např. namísto § 18 odst. 4 zákona č. 361/2000 Sb. je uvedeno §18/4 z. č. 361/2000 Sb.), jsou zde pochybnosti o věcné příslušnosti orgánu, který rozhodnutí vydal (na soukromém pozemku či pozemní komunikaci), z bloků nelze jednoznačně seznat místo spáchání přestupku, není uvedena kilometráž komunikace. Formát, kterým jsou popsány skutky, neuvádí porušení jakékoli povinnosti řidiče stanovené zákonem (jedná se o označení: *„pásy“*, *„RJ“* a *„BP“*). Stěžovatel se domnívá, že byl zkrácen na svých právech, a žádá, aby NSS zrušil rozhodnutí krajského soudu a vrátil mu věc k dalšímu řízení.

[5] Žalovaný odkázal na odůvodnění svého rozhodnutí a na vyjádření k žalobě.

III. Právní hodnocení Nejvyššího správního soudu

[6] Kasační stížnost není důvodná.

[7] NSS se ztotožňuje s právním hodnocením, které provedl krajský soud. Stěžovatel v kasační stížnosti pouze opakuje svá obecná tvrzení z předchozího soudního i správního řízení a nepřednesl žádné argumenty, které by mohly závěry krajského soudu zpochybnit. NSS proto jen krátce tyto závěry shrne.

[8] V řízení o námitkách podle § 123f zákona o silničním provozu správní orgán nezkoumá skutkové děje – pouze ověřuje, zda byly body zaznamenány na základě způsobilých podkladů a v souladu s jejich obsahem. Jedním z podkladů pro záznam bodů je i pokutový blok. Konkrétními náležitostmi pokutového bloku ve vztahu k jeho způsobilosti být podkladem pro záznam bodů se NSS zabýval v rozsudku ze dne 4. 9. 2012, čj. 7 As 94/2012-20. Dovodil, že ne vždy způsobují formální či obsahové nedostatky bloku jeho nezpůsobilost být podkladem pro záznam bodů. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo jednoznačně a určitě popsáno, k čemuž mohou být použity i zkratkovité formulace, jsou-li srozumitelné v kontextu dalších údajů.

pokračování

[9] Pokutové bloky ze dne 28. 1. 2015 a ze dne 6. 2. 2016 tyto požadavky i podle NSS beze zbytku splňují a neobsahují žádné nedostatky, které by zapříčinily jejich nezpůsobilost pro zápis bodů do hodnocení řidiče. Rozhodně nelze hovořit ani o zkratkovitých formulacích, neboť přestupková jednání jsou zde nejprve charakterizována zákonnou úpravou povinnosti, kterou řidič porušil, a poté jsou konkrétní porušení popsána slovy *„za jízdy nebyl připoután bezpečnostním pásem“* a *„řidič nebyl za jízdy připoután pásem (bezpečnostním)“*. Pozornosti NSS neušlo, že stěžovatel v kasační stížnosti uvedl označení jednání, kterým se měl dopustit přestupku, v rozporu se skutečností (*pásy, BP*). Nelze pak ani souhlasit se stěžovatelem, že právní kvalifikace je v blocích uvedena vadně, neboť NSS ze správního spisu ověřil, že je v nich zapsána právě ve formě, kterou stěžovatel požaduje v kasační stížnosti. Nadto formát zápisu ustanovení zákona, pokud je čitelný a srozumitelný, nemá vliv na způsobilost bloku být podkladem pro zápis bodů.
[10] O zkratkovité formulaci lze hovořit v případě pokutového bloku ze dne 24. 3. 2015, kde je jednání řidiče popsáno takto: *„R 115/90 111 km/hod“*. Vzhledem ke skutečnosti, že je zde však také uveden odkaz na porušení ustanovení, které upravuje přestupek spočívající v překročení nejvyšší povolené rychlosti, lze jednoznačně usoudit, že písmeno R symbolizuje rychlost, číslo 115 rychlost vozidla, kterou naměřil radar, číslo 90 označuje nejvyšší povolenou rychlost v daném úseku a číslo 111 představuje naměřenou rychlost po odečtení odchylky měření. Z tohoto řetězce znaků lze po jednoduché úvaze vyvodit závěr, že stěžovatel překročil nejvyšší povolenou rychlost jízdy mimo obec o 21 km/hod. V obdobné věci, kdy popis skutku byl zapsán ve tvaru R/50/69/66, navíc NSS dospěl ve svém rozsudku ze dne 28. 8. 2014, čj. 4 As 127/2014-39 k závěru, že tento způsob zápisu je dostačující. To ostatně stěžovateli vysvětlil již městský úřad ve svém rozhodnutí. NSS na okraj poznamenává, že v kasační stížnosti stěžovatel opět uvedl jiný údaj, než jaký je zapsán v pokutovém bloku (*rychlost, RJ).*

[11] Ani ostatní náležitosti pokutových bloků, které se stěžovatel snažil zpochybnit zdánlivě konkrétními námitkami (nejednoznačnost místa spáchání přestupkového jednání a pochybnost o věcné příslušnosti rozhodujícího orgánu), nevzbuzují žádné pochybnosti a jsou v blocích dostatečně konkrétně vymezeny. NSS proto souhlasí se závěrem předchozích rozhodujících orgánů, že uvedené pokutové bloky byly způsobilými podklady pro zápis bodů.

[12] Stěžovatel v kasační stížnosti namítá porušení zásady legitimního očekávání a odkazuje k tomu na usnesení rozšířeného senátu ze dne 21. 7. 2009, čj. 6 Ads 88/2006-132, č. 1915/2009 Sb. NSS, které se věnuje principu vázanosti správního orgánu vlastní rozhodovací praxí a zásadě zákazu libovůle a nedůvodného nerovného zacházení. Rozhodnutí krajských úřadů, která stěžovatel během řízení předložil, však nelze považovat za natolik skutkově obdobná jeho případu, aby mohla prokázat porušení zásady legitimního očekávání. Pokutové bloky, které byly předmětem posuzování v těchto případech, skutečně obsahovaly nesrozumitelné údaje a řetězce znaků, ze kterých nebylo jednoznačně patrno, jakého přestupkového jednání se řidič dopustil. V nyní souzeném případě nebylo o jednoznačnosti žádného z údajů v pokutových blocích pochyb. Městský úřad ani žalovaný tak neporušili zásadu zákazu nerovného zacházení a nerozhodli v rozporu s usnesením rozšířeného senátu, neboť podobnost případu stěžovatele a případů, které předložil, spočívá pouze v tom, že se jednalo o námitkové řízení. Další okolnosti již

byly rozdílné. Nebyl proto důvod, aby správní orgán odůvodňoval odklon od ustálené rozhodovací praxe, neboť se žádného odklonu nedopustil.

IV. Závěr a náklady řízení

[13] NSS zamítl kasační stížnost podle § 110 odst. 1 věty poslední s. ř. s.

[14] O náhradě nákladů řízení rozhodl podle § 60 odst. 1 za použití § 120 s. ř. s. Stěžovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť ve věci neměl úspěch; žalovanému v řízení nevznikly žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. června 2018

Daniela Zemanová
předsedkyně senátu